

Доброволчеството- акт на солидарност в борбата с бедствията и пожарите

Вечер е. Тъмна пелерина се спуска над дъждовния ми град. Мрачни и пусти са тротоарите, а по мокрото шосе се движат забързани автомобили. Няма хора, няма детски смях, само тишина и самотните дъждовни капки, които се стичат по студения прозорец. Гледам в тъмнината, а от кухнята вече дочувам новините за деня...пожар на Ново Село, заляти села, бедстващи хора...Черна статистика на цялото ми мрачно настроение и този студ! И нищо хубаво, нищо положително, нищо което да дава лъч светлина...

Но... човек е добър по природа. За това при бедствието в Карловските села Каравелово и Богдан се включват много доброволци и доброволчески организации. Те са лъч надежда за бедстващите хора, които са останали без дом, без храна, вода. Млади семейства с малки деца, възрастни хора , уплашени, видели как целият им труд бива залят от бурната вода. На цялата инфлация в страната и малкото, което имат е вече загубено. Но доброволците са готови да помогнат. Доставят храна, вода, топли дрехи, координират действията си за почистване, отводняване на домовете, осигуряват места за подслон, макар и временен. Без този акт на солидарност, топли думи, които да успокоят, загриженост и отзивчивост е трудно на пострадалите да се справят с последствията от природните стихии. Макар, че живеем в ера на техническа революция сме безсилни пред природата.Човек трябва да е състрадателен, отзивчив, солидарен. Винаги да е готов да се притече на помощ, да съдейства с каквото може,защото утре може той да се окаже в безизходица. За това, трябва да си помагаме и да се подкрепяме. Има и хора, които просто стоят безучастно, бездушно, защото това не ги засяга. Това, че не се е случило на тях ги успокоява и тяхното сърце не трепва за чуждото нещастие и болка.

Човек се ражда добър. Вярвам в това! А какъв ще стане, зависи от това в какво вярва и какви добродетели са възпитани у него. Възхищавам се на хората, които са приели доброволчеството като част от ежедневието и живота си. Те са всеотдайни, не търсят похвали, компенсации, облаги за своя труд. Не търсят сензация и известност. Те са скромни, смирени, приветливи, солидарни и на тях може да се разчита,защото са отговорни и държат на думата си. Въпреки, че времето е модерно, ценностите размити и повечето търсят слава, пари, преходна красива външност и скъпи предмети , има и човеци, които с достойнство носят благородното име на доброволци. Българите винаги са били солидарни и са се подкрепяли. Топли и сърдечни хора сме. Но...сега е тъмно. Все още се вирам в тъмнината и мисля...

Времето тече като река. За него годините нямат значение, но ние знаем, че за да се справяме с бедствията и пожарите е нужно да има доброволци. Доброволчеството като акт на солидарност и взаимопомощ никога няма да загуби своята сила, защото е безкористно и изпълнено с любов и надежда, която да заразява с добро !